

Δελτίον της Χριστιανικής Αρχαιολογικής Εταιρείας

Τόμ. 2 (1894)

Δελτίον ΧΑΕ 2 (1892-1894), Περίοδος Α'

Εκθέσεις του αντιπροέδρου της Χριστιανικής Αρχαιολογικής Εταιρείας προς το Δ. Συμβούλιον της Χριστιανικής Αρχαιολογικής Εταιρείας και της Αρχαιολογικής Εταιρείας (περί των μωσαϊκών της Μονής Δαφνίου)

Γ. ΤΥΠΑΛΛΔΟΣ ΚΟΖΑΚΗΣ

doi: [10.12681/dchae.1518](https://doi.org/10.12681/dchae.1518)

Βιβλιογραφική αναφορά:

ΤΥΠΑΛΛΔΟΣ ΚΟΖΑΚΗΣ Γ. (1894). Εκθέσεις του αντιπροέδρου της Χριστιανικής Αρχαιολογικής Εταιρείας προς το Δ. Συμβούλιον της Χριστιανικής Αρχαιολογικής Εταιρείας και της Αρχαιολογικής Εταιρείας (περί των μωσαϊκών της Μονής Δαφνίου). *Δελτίον της Χριστιανικής Αρχαιολογικής Εταιρείας*, 2, 65–79.
<https://doi.org/10.12681/dchae.1518>

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

Εκθέσεις του αντιπροέδρου της Χριστιανικής
Αρχαιολογικής Εταιρείας προς το Δ. Συμβούλιον της
Χριστιανικής Αρχαιολογικής Εταιρείας και της
Αρχαιολογικής Εταιρείας (περί των μωσαϊκών της
Μονής Δαφνίου)

Δελτίον ΧΑΕ 2 (1892-1894), Περίοδος Α' • Σελ. 65-79

ΑΘΗΝΑ 1894

ΕΚΘΕΣΕΙΣ

ΤΟΥ ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΥ ΠΡΟΣ ΤΟ Δ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ
ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

Ἐρ Ἀθήναις, 15 Μαρτίου 1894.

*Κύριε Πρόεδρε,
Κύριοι συνάδελφοι,*

Επὶ τῶν εἰς τὸ Δαφνὶ ἐνεργουμένων ἐπισκευῶν, φέρω τὰ ἐξῆς εἰς γνῶσιν τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου.

Τὴν 7)19 Αὐγούστου 1893 ἔληξε τὸ συμβόλιον τὸ ὑπογραφέν δι' ἐν ἔτος ἐν Βενετίᾳ μεταξὺ τοῦ αὐτόθι προξένου τῆς Ἑλλάδος κ. Τυπάλδου Φορέστη ὡς ἀντιπροσώπου τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ κ. Φραγκίσκου Νόβο ἀρχιμουσειωτοῦ (*capo musaicista*), ἀφορὸν εἰς τὴν ἐπισκευὴν τῶν μωσαϊκῶν τοῦ Δαφνίου.

Τὰ κατὰ τὸ ἐνιαύσιον τοῦτο διάστημα ἐπισκευασθέντα εἶνε: ἐπὶ τοῦ θόλου ὁ γιγαντιαῖος *Παρτοκράτωρ* τοῦ θόλου καὶ οἱ περὶ τὴν εἰκόνα ταύτην δεκαεὶ *Προφῆται* καὶ ὑπὸ τὸν θόλον: *τρεῖς Ἅγιοι* ἡμίσωμοι ἐντὸς δίσκων κυκλοτερῶν, ἡ ἐξ ἑπτὰ προσώπων συγκειμένη ἐξαισία σύνθεσις τῆς *Γεννήσεως* τῆς *Θεοτόκου*, καὶ *τεμάχια Κοσμήματος* εἰς τὸ ἐσωτερικὸν μέρος τῶν παραθύρων. Πρὸς ταῦτα ὁ κ. Νόβο ἠδυνήθη διὰ προχείρου ἐργασίας νὰ συντηρήσῃ πρὺς ὥρας τρεῖς ὡραίας κεφαλὰς, αἵτινες ἀπετέλουν μέρος καταστρα-

φείσης συνθέσεως παριστώσης τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Λαζάρου.

Μετὰ τὴν λήξιν τοῦ μετὰ τοῦ κ. Νόβο συμβολαίου, αἱ ἐργασίαι διεκόπησαν ἐλλείψει πιστώσεως πρὸς ἐξακολούθησιν αὐτῶν. Εὐτυχῶς τὸ συμβούλιον τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας, κατὰ τὴν συνεδρίασιν αὐτοῦ τῆς 16 Σεπτεμβρίου 1893, ἀποδόσαν τὴν δέουσαν σημασίαν εἰς τοὺς λόγους οὓς διὰ δύο ἀναφορῶν μου πρὸς αὐτὸ ἀνέπτυξα ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου, ἐψήφισε πίστως τεσσάρων χιλιάδων δραχμῶν πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν μᾶλλον κατεπειγουσῶν ἐπισκευῶν, διώρισε δὲ τριμελῆ ἐπιτροπὴν εἰς ἣν ἀνετέθη ἡ φροντίς τῆς ἐπιβλέψεως καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ἐργασίας ταύτης.

Ὁ κ. Νόβο ἀπῆλθε προσωρινῶς δι' οἰκογενειακὰς ὑποθέσεις του εἰς Βενετίαν πρό τινων ἐβδομάδων, ἀφοῦ ἐπεράτωσε τὴν ἐργασίαν, τὴν ὁποίαν εἶχεν ἀναλάβει κατὰ παραγγελίαν τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας, ἥτις διὰ τὸ σωτήριον τοῦτο ἔργον τῆς ἐδαπάνησε μέχρι τοῦδε δρ. 6,225.

Τὴν 20 τοῦ παρελθόντος Σεπτεμβρίου ἐπανελάθεν ὁ κ. Νόβο τὰς ἐργασίας του εἰς τὸ Δαφνί, προέβη δὲ εὐθὺς εἰς τὴν πρόχειρον στερέωσιν μωσαϊκῶν τινων, ὧν ἡ κατάστασις ἦτο κρισιμωτάτη. Ὁ κ. Νόβο παρετήρησεν ὅτι κατὰ τὸ τεσσαρχονθήμερον διάστημα τῆς διακοπῆς τῶν ἔργων κατέπεσαν καὶ ἀπωλέσθησαν τινὲς ψηφίδες. Ἔσωσε δὲ διὰ προσωρινῆς στερεώσεως ἀπὸ ἐπικειμένην κατάπτωσιν τοὺς ἐν τῷ ἱερῷ βήματι δύο ὠραίους Ἀγγέλους, καὶ ἐν τῷ κυρίῳ ἱερῷ τὰ λείψανα τῆς Παναγίας μετὰ τοῦ παιδίου. Τὸ 1882 ἐσώζετο ἀκόμη ἱκανὸν μέρος τοῦ τεχνικοῦ καὶ μεγαλοπρεπεστάτου τούτου μωσαϊκοῦ, τὸ ὁποῖον ὥς εἶχε τότε ἰχνογράφησε μετὰ πολλῆς ἀκριβείας ὁ συνάδελφος ἡμῶν κ. Ἐμμανουὴλ Λαμπάκης.

Τὸ κύριον ἔργον τοῦ κ. Νόβο δαπάνη τῆς Ἀρχαιολογι-

κῆς Ἑταιρείας, ὑπῆρξεν ἡ τελεία ἐπισκευὴ δύο ἐξακισίων συνθέσεων, τῆς Σταυρώσεως τοῦ Κυρίου καὶ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου. Ὅταν ὁ κ. Νόβο ἐπελείφθη τῆς ἐργασίας ταύτης, ὅπως καὶ τῆς προσωρινῆς στερεώσεως ἄλλων τινῶν μωσαϊκῶν, διέτρεχον ταῦτα τὸν ἔσχατον κίνδυνον καὶ προφανῶς ἤθελον καταστραφῇ ὑπὸ τῆς ἰσχυρᾶς σεισμικῆς δονήσεως, ἣτις εἶχε συμβῇ κατὰ τὰς πρώτας ἡμέρας τοῦ παρελθόντος Νοεμβρίου. Καταφανές εἶνε μάλιστα ὅτι θὰ ἐπῆρχετο τελεία ἡ καταστροφή τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου, τοῦ ἀνεκτιμήτου τούτου ἀριστουργήματος. Ἡ εἰκὼν αὕτη ἦτο ἐντελῶς ἐτοιμόρροπος, ἦτο δὲ οὕτως ἀπεσπασμένη ἀπὸ τὸ ὑπόχρισμά της, ὥστε εἰς τινὰ μέρη ἐχώρει ὀπισθεν αὐτῆς ὀλόκληρος ἡ χεὶρ.

Πλὴν τῶν ἀνωτέρω δύο συνθέσεων, ὁ κ. Νόβο ἐπεσκεύασε κατὰ τὴν τελευταίαν τετράμηνον ἐργασίαν του καὶ τινὰ μωσαϊκὰ κοσμήματα καὶ ἐπιγραφάς.

Τὸ σύνολον τῶν σωζομένων μωσαϊκῶν τοῦ Δαφνίου, τῶν κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον ἀκεραίων καὶ τῶν κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον κατεστραμμένων λειψάνων, σχεπάζουσιν ἐπιφάνειαν μέτρων τετραγωνικῶν 191 περίπου. Ἐκ τούτων ὁ κ. Νόβο ἐπεσκεύασε μέχρι τοῦδε μέτρα τετραγωνικὰ 71 καὶ 80 ἑκατοστά. Μένουσιν ἐπομένως πρὸς ἐπισκευὴν μέτρα τετραγωνικὰ 119 περίπου. Ταῦτα τὰ ὑπολειπόμενα πρὸς ἐπισκευὴν μωσαϊκὰ παρουσιάζουσι τὰ πλεῖστα τὰς μεγαλειτέρας δυσκολίας εἰς τὴν ἐργασίαν, διότι εἶνε τοποθετημένα ἐπὶ κυρτῶν ἐπιφανεῶν, εἰς θόλους, ἡμισφαιρικὰ τρίγωνα, καὶ εἰς καμάρας ποικίλων διαστάσεων.

Ἄλλ' ἐκ τῶν ὑπολειπομένων πρὸς ἐπισκευὴν μωσαϊκῶν τούτων τινὰ, ἐκ τῶν ὠραιωτάτων, εὐρίσκονται εἰς τοιαύτην κρίσιμον κατάστασιν, ὥστε ἔργον προνοίας ἐπιβαλλόμενον εἶνε ἡ ὅσον τὸ δυνατόν ταχυτέρα ἐκτοίχισις αὐτῶν, ὅπως

κεῖνται ἐν ἀσφαλείᾳ μέχρις οὗ ἔλθῃ ἡ σειρά τῆς ἐπισκευῆς αὐτῶν. Ἀλλ' ἡ ἐργασία αὕτη τῆς ἐκτοιχίσεως εἶνε δυσχερεστάτη καὶ κρίσιμωτάτη, μάλιστα εἰς τὰ ἐπὶ τῶν κυρτῶν ἐπιφανειῶν κείμενα μωσαϊκά. Μόνος εἰδικώτατος τεχνίτης ἅμα καὶ καλλιτέχνης, ὁποῖος παραδείγματος χάριν εἶνε ὁ κ. Νόβο, δύναται νὰ ἐπιχειρήσῃ τοῦτο μετὰ μεγίστης προσοχῆς, κεκτημένος ἄλλως δεδοκιμασμένην δεξιότητα καὶ ἐμπειρίαν. Καὶ αὕτη ἡ μετακίνησις τῶν ἐκτοιχισθέντων εἶνε πολὺ ἐπικίνδυνος.

Ἐν τούτοις τόσον κρίσιμος εἶνε ἡ κατάστασις τῶν μωσαϊκῶν τοῦ Δαφνίου, ὥστε πρὶν ἀναχωρήσῃ εἰς Βενετίαν ὁ κ. Νόβο ἐθεώρησεν ἄφευκτον νὰ ἐκτοιχίσῃ τὴν σύνθεσιν τῆς Προσκυνήσεως τῶν Μαγῶν, συγκειμένην ἀπὸ ἑξ ὑπό-σωπα. Ἡ καλλιόστη αὕτη σύνθεσις ἦτο κατὰ μέγα μέρος ἀπεσπασμένη καὶ εἰς μεγάλον κίνδυνον καταπτώσεως καὶ κατατροφῆς. Διὰ τὸν αὐτὸν λόγον πρὶν ἀναχωρήσῃ ὁ κ. Νόβο ἐξετοίχισε καὶ μίαν εἰκόνα Προφήτου, καὶ μίαν ἄλλην ἀκόμη εἰκόνα. Τὰ ἐκτοιχισθέντα ταῦτα μωσαϊκά ἔχουσιν ἑκτασιν ἑννέα τετραγωνικῶν μέτρων περίπου, ἐτοποθετήθησαν δὲ ἀσφαλῶς ἐπὶ τοῦ ἐν τῷ ναῷ ἀνεγερθέντος ἱκριώματος, καὶ ἐσχεπάσθησαν διὰ βαμβάκεροῦ ὑφάσματος.

Δυστυχῶς καὶ ἄλλα ὑπάρχουσιν εἰς Δαφνὶ ὠριότατα μωσαϊκά, μὴ ἐκτοιχισθέντα, συνθέσεις κάλλισται τῶν ὁποίων δύναται διὰ παντὸς ν' ἀποστερήσῃ τὸ ἔθνος καὶ τὴν τέχνην μία ὁπώσοῦν ἰσχυρὰ σεισμικὴ δόνησις, ἐκ τῶν ὅχι σπανίων ἐνταῦθα.

Ἐκ τῶν μωσαϊκῶν τοῦ Δαφνίου σὰς ἀναφέρω τὰ ἑξῆς, τῶν ὁποίων ἡ ἐκτοίχισις καὶ ἡ ἐπισκευὴ φαίνεται μᾶλλον κατεπείγουσα. Εἶνε δὲ ταῦτα ὅλα ἀριστουργήματα μουσειωτικῆς ἀγιογραφίας: Τρεῖς συνθέσεις ὑπὸ τὸν κεντρικὸν θόλον: ἡ τοῦ Χριστοῦ Βάπτισις, ἀποτελουμένη ἀπὸ ἑξ

πρόσωπα, ἡ τοῦ Χριστοῦ *Μεταμόρφωσις*, ἀποτελουμένη ἐπίσης ἀπὸ ἑξ ὑπὸ προσώπων, καὶ ἡ τοῦ Χριστοῦ *Γέννησις*, ἀποτελουμένη ἀπὸ ἐννέα προσώπων. Ἐντὸς δὲ τοῦ ἱεροῦ καὶ εἰς διάφορα τοῦ ναοῦ μέρη: ἡ *Παραγία* μετὰ τοῦ *Παιδίου*, ὁ ἅγιος *Ἰωάννης* ὁ *Βαπτιστής* ἡμίσωμος καὶ διαστάσεων διπλῶν τοῦ φυσικοῦ μεγέθους, ἡ *Βαΐφόρος*, ἡ εἰς *Ἄδου Κάθοδος*, πολλοὶ Ἀρχάγγελοι, Ἄγγελοι, Ἅγιοι, κοσμήματα καὶ ἐπιγραφαί.

Εὐτυχὴς περίπτωσις διὰ τὸ ἔργον τῆς σωτηρίας τῶν μωσαϊκῶν τοῦ *Δαφνίου* ὑπῆρξεν, ὅτι ἡ ἐλληνικὴ κυβέρνησις προσέλαβε, τῇ ὑποδείξει τοῦ ἐπιφανοῦς *Νοβέλι* διὰ τὰς ἐπισκευὰς τοῦ *Δαφνίου* τὸν ἔξοχον μουσειωτὴν καὶ ἐπισκευαστὴν τῶν *Βυζαντιακῶν* μωσαϊκῶν τῆς *Ἰταλίας* κ. *Φραγκίσκον Νόβο*. Ἡ μέχρι τοῦδε ἐργασία αὐτοῦ ὑπῆρξε τελεία, ἔλαβε δὲ βαθεῖαν γνῶσιν τῆς τεχνοτροπίας τῶν μωσαϊκῶν τοῦ *Δαφνίου*, καὶ εἰς αὐτὸν τοῦ λοιποῦ ἀπόκειται νὰ συμπληρώσῃ τὸ λαμπρὸν ἔργον.

Αἱ συμπληρώσεις τῶν κενῶν εἰς τὰ ὑπὸ τοῦ κ. *Νόβο* ἐπισκευασθέντα εἰς *Δαφνί* μωσαϊκὰ, ἔγιναν αἱ πλεῖσται μὲ τὰ κατὰ χαιροὺς καταπεσόντα ἀπὸ τὰς εἰκόνας τοῦ ναοῦ τούτου ψηφοθετήματα. Ἐξαντληθέντων ὁμῶς τούτων, αἱ συμπληρώσεις εἰς τὰς εἰκόνας τοῦ *Εὐαγγελισμοῦ* καὶ τῆς *Σταυρώσεως*, ἔγιναν διὰ ψηφοθετημάτων πανομοίων πρὸς τὰ τοῦ *Δαφνίου*, ἐπὶ τούτῳ κατασκευασθέντων εἰς τὸ ἐν *Βενετία* μουσειωτικὸν κατάστημα τοῦ *Σαλδιάτι*. Ὁ κ. *Νόβο* προβαίνει πάντοτε μετὰ μεγίστης περισκέψεως ἢ ἀκριδέστερον εἰπεῖν μετ' ἐπιστημονικῆς ἀκριθείας καὶ ἀσφαλείας εἰς τὰς συμπληρώσεις ταύτας, μόνον ὁσάκις σῶζονται μέρη τοῦ μωσαϊκοῦ τοιαῦτα, ὥστε ἡ συμπλήρωσις τοῦ ἐλλείποντος νὰ εἶνε καταφανής. Ἦδη ἐνεργεῖται ἡ ἐπίχρισις τῶν τοιχωμάτων διὰ χρώματος συναρμοζομένου μετὰ τῶν

μωσαϊκῶν. Τὴν ὀρθὴν ταύτην ιδέαν εἶχεν ἐκφέρει ὁ κ. Δημήτριος Καμπούρογλου.

Ἄξιοι ἐθνικῆς εὐγνωμοσύνης ἐπὶ τοῦ προκειμένου εἶνε ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως κ. Τρικούπης, καὶ τὸ συμβούλιον τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας, ἰδίᾳ δὲ οἱ κ. κ. Φιντικλῆς, Μυλωνᾶς καὶ Φίλιος, ἐπίσης καὶ ὁ γενικὸς ἔφορος τῶν ἀρχαιοτήτων καὶ μουσείων κ. Καβδαζίας.

Ἐνεργὸν ἐνδιαφέρον ὑπὲρ τῆς ἐξακολούθησεως τῶν ἔργων ἔδειξε καὶ ὁ τέως ἐπὶ τῆς Παιδείας Ὑπουργὸς κ. Ἀθανάσιος Εὐταξίας.

Ἀλλὰ δίκαιον εἶνε νὰ μνημονεύσω μεταξὺ τῶν σωτήρων τοῦ Δαφνίου καὶ τὸ ἡμέτερον συμβούλιον. Διότι ἐὰν, ἔλλειψαι χρηματικῶν μέσων, ἡ Χριστιανικὴ Ἀρχαιολογικὴ Ἑταιρεία δὲν ἠδυνήθη νὰ ἀναλάβῃ τὸ ἀνήκον σὺτῇ μέρος εἰς τὸ ἐθνικὸν τοῦτο ἔργον, δίκαιον εἶνε νὰ μὴ λησμονηθῇ ὅτι τὰ κατορθωθέντα κατὰ μέγα μέρος ὀφείλονται εἰς τὰς ἀξιολόγους δημοσιεύσεις καὶ τὰ ἔργα τῶν κ. κ. Δ. Γ. Καμπούρογλου, Γ. Λαμπάκη καὶ Ἐμμ. Λαμπάκη, μελῶν τοῦ συμβουλίου τούτου.

Ἦδη ἐψηφίσθη ὑπὸ τῆς Βουλῆς ποσὸν δρ. 10,000 πρὸς ἐξακολούθησιν τῶν ἐπισκευῶν τοῦ Δαφνίου. Ἀλλὰ καὶ ἡ Ἀρχαιολογικὴ Ἑταιρεία δὲν θέλει μείνει ἀδιάφορος εἰς τὴν συμπλήρωσιν τοῦ ἔργου.

Μετὰ τὴν καταστροφὴν τόσων ἀριστοτεχνημάτων εἰς τὸ Δαφνί, ὡς ἐλπίσωμεν ὅτι θὰ σωθῶσι τοῦλάχιστον τὰ ὑπολειφθέντα λείψανα, ἀρκετὰ ὅπως προσθέσωσιν ἐν ἀνθέμιον περιπλέον εἰς τὸ διάδημα τῆς καλλιτεχνικῆς δόξης τοῦ ἔθνους μας. Πρὸς τοῦτο ὅμως ἀπαιτεῖται δραστηριὰ ἐνέργεια ἐκ μέρους τῶν ἀρμοδίων, διότι καὶ ἡ παραμικροτέρα ἀναβολὴ δύναται νὰ γίνῃ πρόξενος ἀνεπανορθώτου ζημίας.

Δεχθῆτε, κτλ.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος

Γ. ΤΥΗΛΛΔΟΣ ΚΟΖΑΚΗΣ

Ἐν Αθήναις, 4 Ἰουνίου 1894

*Κύριε Πρόεδρε,
Κύριοι συνάδελφοι,*

Τὴν 14 τοῦ παρελθόντος μηνὸς ἐπανῆλθεν ἐκ Βενετίας ὁ μουσειωτὴς κ. Νόβο, ὅπως προβῇ εἰς τὴν ἐκτοίχισιν ὅλων τῶν μωσαϊκῶν τοῦ Δαφνίου καὶ τὴν μεταφορὰν αὐτῶν εἰς τὸ Ἐθνικὸν Μουσεῖον. Ἡ Κυβέρνησις ἀπεφάσισε τὸ μέτρον τοῦτο στυνπεῖα τῶν σεισμῶν τοῦ παρελθόντος Ἀπριλίου. Αἱ ἐκ τῶν σεισμῶν τούτων ἐπελθοῦσαι ζημίαι εἰς τὸ Δαφνί, δὲν ἦσαν ἀληθῶς τοιαῦται ὥστε νὰ ὑπάρχῃ φόβος προσεχοῦς τελείας καταστροφῆς. Ἐκ τῶν ὑπὸ τοῦ κ. Νόβο ἐπιδιορθωθέντων μωσαϊκῶν κἀνὲν δὲν ἐβλάβη, ἐκτὸς εἰς σημεῖα τινὰ, ὅπου ὁ τοῖχος ἔπαθε μικρὰς σχισμάδας. Ἐπὶ τῶν ἀδιορθώτων ἀκόμη μωσαϊκῶν, ὀλίγαι ἔγιναν ζημίαι, χάρις εἰς τὴν πρόνοιαν τὴν ὁποίαν εἶχε λάβει ὁ κ. Νόβο πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς του, ὅπως στερεώσῃ προσωρινῶς τὰ μᾶλλον κινδυνεύοντα. Τὸ μᾶλλον βλαμμένον μέρος τοῦ ναοῦ εἶναι ὁ Νάρθηξ, ὅπου κατέπεσεν καὶ μέρος τῆς καμάρας τῆς ὑψομένης ὑπερθεῖν τῆς παραστάσεως τῶν *Εἰσοδίων* τῆς Θεοτόκου καὶ ἄλλης σχεδὸν διαρρυείσης εἰκόνης, ἐξ ἧς σώζονται μόνον δύο κεφαλαί. Πλὴν ἐν συνόλῳ ἡ κατάστασις τῶν ἀδιορθώτων εἰς τὸ Δαφνί μωσαϊκῶν εἶναι τόσον ἀκροσφαλῆς, ὥστε σπουδαῖαι καὶ ἀνεπανόρθωτοι ζημίαι δύνανται νὰ συμβοῦν ἐν περιπτώσει νέων ἰσχυρῶν σεισμικῶν δονήσεων. Διὰ τοῦτο ὀρθῶς ἐθεωρήθη ὡς πολὺ κατεπεΐγουσα ἡ ὅσον τὸ δυνατόν ταχυτέρα ἐκτοίχισις αὐτῶν καὶ ἡ εἰς ἀσφαλῆ τόπον προσωρινὴ κατάθεσις των εἰς τὸ Ἐθνικὸν Μουσεῖον. Πλὴν ἡ ἐργασία αὕτη εἶναι δυσχερὴς καὶ λεπτή.

Δέν εἶναι δυνατόν νά ἐκτελεσθῇ μετ' ἀπερισκέπτου σπουδῆς. Ἡ ἐκτοίχισις παλαιῶν μωσαϊκῶν εἶνε ἔργον τὸ ὁποῖον ἀπαιτεῖ εἰδικότητα. Τοῦ ἔργου τούτου προηγείται ἡ ἰχνογράφησις, ἥτις εἶναι ἀπολύτως ἀναγκαῖον μέτρον διὰ τὴν ἀσφαλῆ ἐπιδιόρθωσιν τῶν μωσαϊκῶν. Διὰ ταῦτα ἐκρίθη ἀναγκαῖον νά δοθῇ εἰς τὸν κ. Νόβο βοηθὸς μουσειωτῆς τῆς ἐκλογῆς του, ὅστις καὶ ἀναμένεται ἐκ Βενετίας, ἵνα κατορθωθῇ ἡ ἐκτοίχισις ἐντὸς χρόνου ὅσον τὸ δυνατόν συντόμου.

Τὰ μωσαϊκὰ τὰ ὅποια πρόκειται νά ἐκτοιχισθοῦν, κατέχουν ἐπιφάνειαν 120 περίπου τετραγωνικῶν μέτρων. Ἡ μεταφορὰ αὐτῶν εἰς τὸ Ἐθνικὸν Μουσεῖον, δέν σημαίνει τὴν ὀριστικὴν αὐτῶν ἐκ τοῦ ναοῦ ἀπόσπασιν. Ἡ ἐπαναφορὰ αὐτῶν εἰς τὴν θέσιν των, ἐπιδιορθωμένων ἐπὶ νέου ὑποχρίσματος, σχετίζεται μετὰ τοῦ ζητήματος τῆς στερεώσεως τοῦ ναοῦ, περὶ τῆς ὁποίας ἐλπίζομεν, ὅτι θὰ γίνωσι τὰ δέοντα. Ἰδίως τὸ κρίσιμον μέρος τοῦ ναοῦ εἶνε οἱ τοῖχοι τῆς πρὸς τὴν αὐλὴν εἰσόδου, ἐφ' ὧν παρατηροῦνται σπουδαῖα ῥήγματα, στηρίζεται ἐν τούτοις ἐπ' αὐτῶν κατὰ μέγα μέρος ὁ κεντρικὸς θόλος.

Ἦδη ὁ κ. Νόβο ἐξετοίχισε τὴν εἰκόνα τῶν *Εἰσοδίων* τῆς Θεοτόκου, καὶ τὰς δύο κεφαλὰς, αἵτινες εἶναι τὰ μόνα λείψανα ἄλλης διαρρυείσης ἐκεῖ παραστάσεως.

Δεχθῆτε, κτλ.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος

Γ. ΤΥΠΑΛΛΟΣ ΚΟΖΑΚΗΣ

Ἐν Ἀθήναις, 24 Ἰουνίου 1894

Κύριε Πρόεδρε,
Κύριοι συνάδελφοι,

Καίτοι ὁ κ. Νόβο ἐργάζεται χωρὶς βοηθὸν εἰς τὴν ἐκτοίχισιν τῶν ἐτοιμορρόπων μωσαϊκῶν τοῦ Δαφνίου, ὅμως χάρις εἰς τὸν ζήλόν του καὶ τὴν εἰδικὴν δεξιότητά του, τὸ ἔργον τοῦτο ἐπροχώρησεν ἤδη ἀρκετὰ δι' ἐργασίας ἐνὸς καὶ ἡμίσεως περίπου μηνός. Περὶ τῆς ἐργασίας ταύτης δύναμαι νὰ σᾶς παράσχω τὰς ἐξῆς πληροφορίας.

Τὰ ἐκτοιχισθέντα μωσαϊκὰ εἶνε τὰ ἐξῆς:

Εἰς τὸν Νάρθηκα τῆς ἐκκλησίας τοῦ Δαφνίου, ὑπεράνω τῶν παραθύρων πρὸς μεσημβρίαν, ὑπῆρχε μεγάλη εἰκὼν. Ὁ χρόνος καὶ οἱ τελευταῖοι σεισμοὶ ἀφῆκαν ὀλίγα λείψανα τῆς συνθέσεως ταύτης, ἥτις παριστᾷ τὸν ἅγιον Ἰωακείμ φέροντα εἰς τὰς χεῖράς του τὴν Μαρίαν εἰς τὸν νόν. Τὰ λείψανα τῆς εἰκόνης ταύτης συνίστανται εἰς τρία μόνον πρόσωπα, ἥτοι τὸν ἅγιον Ἰωακείμ κρατοῦντα τὴν μικρὰν Μαρίαν καὶ τὴν ἁγίαν Ἄνναν.

Πρὸς δεξιὰ τῆς εἰκόνης ταύτης ὑπῆρχεν ἄλλη μεγάλη εἰκὼν ἐπὶ θολωτοῦ, παριστῶσα τὴν μικρὰν Μαρίαν, συνοδευομένην ὑπὸ τῶν γονέων της καὶ ὑπὸ ἑπτὰ θεραπαινίδων, αἱ ὅποιαι κρατοῦν δάδας ἀναμμένας, καὶ παρουσιαζομένην εἰς τὸν Ἀρχιερέα. Εἰς τὸ μωσαϊκὸν τοῦτο λείπουσιν ἡ κεφαλὴ τοῦ αἰγίου Ἰωακείμ, σχεδὸν ὅλον τὸ χρυσοῦν ἔδαφος καὶ τὸ κόσμημα τὸ περιβάλλον τὴν εἰκόνα ὡς εἶδος πλαισίου.

Ἐπίσης εἰς τὸν Νάρθηκα πρὸς βορρᾶν ὑπεράνω τῶν παραθύρων ὑπῆρχον λείψανα παραστάσεως ἐπὶ θολωτοῦ. Ἡ εἰκὼν αὕτη ἔχει τὰς αὐτὰς διαστάσεις μὲ τὴν σύνθεσιν τὴν

παριστώσαν τὸν ἅγιον Ἰωακεῖμ φέροντα τὴν Μαρίαν εἰς τὸν ναόν. Παριστᾷ δὲ τὸν Χριστὸν νίπτοντα τοὺς πόδας τῶν Ἀποστόλων. Τῆς συνθέσεως ταύτης σώζονται μόνον τέσσαρες Ἀπόστολοι. Ἐνὸς τούτων λείπει ἡ κεφαλὴ. Ὅλα τὰ ἄλλα πρόσωπα κατέρρευσαν.

Πρὸς ἀριστερὰ τῆς εἰκόνης ταύτης ὑπῆρχεν εἰκὼν παριστώσα τὸν Δεῖπνον τὸν Μυστικόν. Ἡ σύνθεσις αὕτη εἶνε τῶν αὐτῶν διαστάσεων καὶ τοῦ αὐτοῦ τύπου μὲ τὴν σύνθεσιν τὴν παριστώσαν τὴν παρουσίαν τῆς Μαρίας εἰς τὸν Ἀρχιερέα. Τῆς εἰκόνης ταύτης τοῦ Δείπνου τοῦ Μυστικοῦ σώζονται ὀλίγα λείψανα, ἥτοι ἡ κεφαλὴ τοῦ Ἰησοῦ σχεδὸν τελεία, τρεῖς Ἀπόστολοι καθήμενοι καὶ μέρος μικρὸν τοῦ περιβάλλοντος τὴν εἰκόνα κοσμήματος. Ὅλον τὸ ἄλλο μέρος κατέρρευσε.

Ὅλα τὰ λείψανα ταῦτα τῶν μωσαϊκῶν, ὁ κ. Νόβο τὰ ἔπλυνε καὶ τὰ ἐκαθάρισε, ἔπειτα τὰ ἰχνογράφησεν ἐπὶ χάρτου διαφανοῦς εἰς κλίμακα τοῦ δεκάτου τοῦ μεγέθους των, καὶ τὰ ἐχρωμάτισε κατὰ τὰ ἴδια αὐτῶν χρώματα, εἰς τρόπον ὥστε μὲ τὰ εἰκονογραφήματα ταῦτα δύναται νὰ κατορθωθῇ πάντοτε ἡ ἀναπαράστασις τῶν ἐν λόγῳ μωσαϊκῶν εἰς τὰς πραγματικὰς διαστάσεις των καὶ μὲ τὰ χρώματα αὐτῶν. Οὕτω καλῶς ἡσφαλισμένα τὰ ἀπετοιχίσει καὶ τὰ κατέθεσεν ἐπὶ τραπεζῶν.

Ἦδη ὁ κ. Νόβο ἐργάζεται εἰς τὴν ἐκτοίχισιν τῆς εἰκόνης τῆς παριστώσης τὴν Κοίμησιν τῆς Θεοτόκου, ἣτις εἶνε ἐτοιμόρροπος.

Ἡ σωστικὴ αὕτη ἐργασία γίνεται δαπάνῃ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας.

Ὁ Γενικὸς Ἐφορος τῶν ἀρχαιοτήτων κ. Π. Καβαδίας εἶχεν ὀρθὴν ἰδέαν κατασκευάσας εἰς τὴν αὐλὴν τῆς Μονῆς Δαφνίου αἰθουσαν ἐντὸς τῆς ὁποίας θέλουσι προσωρινῶς κα-

τατεθῇ τὰ ἐκτοιχιζόμενα μωσαϊκά. Οὕτως ἀπέφυγεν ἡ ἐφορεία τῶν ἀρχαιοτήτων τὰς μεγάλας δαπάνας τῆς μεταφορᾶς εἰς τὸ Ἐθνικὸν Μουσεῖον καὶ τοὺς ἐκ ταύτης κινδύνους τῆς καταστροφῆς.

Ὅφειλω ἐν τούτοις νὰ σᾶς κάμω γνωστὸν, ὅτι ζήτημα σπουδαιότατον πρόκειται τὸ τῆς στερεώσεως τοῦ ναοῦ τοῦ Δαφνίου, τοῦλάχιστον εἰς τὰ κυριώτατα καὶ κρισιμώτατα μέρη αὐτοῦ, ἰδίως εἰς τοὺς δύο τοίχους τῆς πύλης τῆς εἰσόδου, ἐφ' ὧν ἐν μέρει στηρίζεται ὁ κεντρικὸς θόλος. Περὶ τῶν ἔργων τούτων ὑπέβαλα ἐπανειλημμένως τὰς πλέον ἐπιμόνους παραστάσεις, διότι ἡ ἀναβολὴ αὐτῶν ἀποτελεῖ κίνδυνον μεγάλης καὶ ἀνεπανορθώτου καταστροφῆς.

Δεχθῆτε, κτλ.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος
Γ. ΤΥΠΑΛΛΟΣ ΚΟΥΖΑΚΗΣ

[Σχετικῶς πρὸς τὰ ἐν τῇ ἐκθέσει τῆς 15 Μαρτίου 1894 τοῦ ἡμετέρου ἀντιπροέδρου ἀναφερόμενα περὶ τῆς ζητηθείσης παρεμβάσεως τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρείας δημοσιεύομεν τὰς ἐξῆς ἐπιστολάς τῆς 9 Αὐγούστου 1893, 13 Σεπτεμβρίου 1893 καὶ 16 Σεπτεμβρίου 1893].

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

Ἀριθ. πρωτ.

Ἐν Ἀθήναις 9 Αὐγούστου 1893.

Πρὸς τὸν Κύριον Φιντικλῆ, Καθηγητὴν, Ἀντιπρόεδρον
τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρείας.

Κύριε Ἀντιπρόεδρε,

Ἐπειδὴ ἡ Ἀρχαιολογικὴ Ἐταιρεία, ἥς πρόστασθε, εἶνε ἐν γνώσει τῶν ἀφορόντων εἰς τὴν ἐπιδιόρθωσιν τῶν λαμπρῶν μωσαϊκῶν τοῦ Δαφνίου, περιορίζομαι καὶ σᾶς ἐκθέτω συν-

τόμως περίπτωσιν τινα ενδιαφέρουσιν τὴν Χριστιανικὴν Ἀρχαιολογικὴν Ἑταιρείαν, ἐπίσης καὶ τὴν Ἀρχαιολογικὴν Ἑταιρείαν.

Γνωρίζετε, ὅτι τὰ μωσαϊκὰ τοῦ Δαφνίου, καὶ ιδίως τὰ ὑπὸ τὸν θόλον ἀνεγνωρίσθησαν ἤδη ὑπὸ τῶν εὐρωπαϊκῶν καλλιτεχνῶν βυζαντινολόγων, ὡς ἔξοχα καὶ ἀνώτερα ἔργα ὄλων τῶν ἐν Ἰταλίᾳ βυζαντιακῶν μωσαϊκῶν.

Ἡδὴ ἔληξεν ἡ μετὰ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ μουσειοτοῦ κ. Νόβο σύμβασις, συνεπῶς διεκόπησαν αἱ ἐπιδιορθωτικαὶ αὐτοῦ ἐργασίαι, μένουσι δὲ ἀδιόρθωτα τὰ κάλλιστα τοῦ Δαφνίου μωσαϊκὰ, τὰ ὅποια εἶνε δυστυχῶς σχεδὸν ὅλα ἐτοιμόρροπα. Μία ἰσχυρὰ ὁπωσοῦν δόνησις σεισμοῦ, ὅπερ δὲν εἶνέ τι σπάνιον εἰς τὴν Ἀττικὴν, δύνανται νὰ ἐπιφέρῃ ἀνεπανορθώτους ζημίας εἰς τὰ καλλιτεχνήματα ταῦτα.

Τοιοῦτον δυστύχημα, ἐὰν συνέβαινε, δὲν ἤθελε μόνον στερῆσαι τὸ ἔθνος λαμπρῶν καλλιτεχνημάτων ἀνηκόντων εἰς τὸ παρελθόν του, τὴν ἱστορίαν του, ἀλλ' ἤθελε συνάμα προκαλέσει καὶ τὴν δικαίαν κατάκρισιν τοῦ πολιτισμένου κόσμου κατὰ τῆς συγχρόνου Ἑλλάδος ἐπὶ ἀμουσίᾳ καὶ ἀκηδεΐᾳ.

Διὰ ταῦτα ἐπειδὴ δυστυχῶς ἡ Χριστιανικὴ Ἀρχαιολογικὴ Ἑταιρεία στερεῖται ἐντελῶς τῶν μέσων, ὅπως ἔλθῃ ἐπικουρος εἰς τὴν περίστασιν ταύτην, κατὰ καθήκον ἀποτείνομαι πρὸς ὑμᾶς, ὅπως προκλέσω τὴν ἐπὶ τοῦ προκειμένου παρέμβασιν τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας. Πράττω τοῦτο ἀπλῶς κατὰ καθήκον, ὡς προϊστάμενος τῆς Χριστιανικῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας, διότι ἄλλως γνωρίζω ὅτι τὸ ζήτημα τοῦτο ἀπασχολεῖ ἤδη τὴν Ἀρχαιολογικὴν Ἑταιρείαν.

Δεχθῆτε, κ.τ.λ.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος
Γ. ΤΥΠΑΛΛΟΣ ΚΟΖΑΚΗΣ

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

Ἀριθ. 176

Ἐν Ἀθήναις τὴν 13 Σεπτεμβρίου 1893.

Κύριε Ἀντιπρόεδρε,

Εἰς ἀπάντησιν τοῦ ἀπὸ 9 Αὐγούστου 1893 ὑμετέρου ἐγγράφου λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ ἀνακοινώσωμεν ὑμῖν, ὅτι τὸ συμβούλιον τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας μετὰ λύπης ἔμαθεν, ὅτι ἕνεκα ἐλλείψεως χρημάτων διεκόπησαν αἱ δαπάνη τῆς Κυβερνήσεως γενόμεναι ἐπισκευαὶ τῶν βυζαντινῶν ψηφοθετημάτων τῆς ἐν Δαφνίῳ ἐκκλησίας.

Πρὶν ὅμως προβῆ τὸ συμβούλιον τῆς ἡμετέρας Ἑταιρείας εἰς ἀπόφασίν τινα περὶ τοῦ πρακτέου, ἐθεώρησεν ἀπαραίτητον νὰ μάθῃ πρῶτον ἀκριβῶς πόσων χρημάτων δαπάνη εἰς μισθοὺς καὶ ἀποζημιώσεις τεχνιτῶν, ἀγορὰν ὕλικῶν καὶ κατασκευὴν ἰκριωμάτων καὶ εἰς ἄλλα ἐνδεχόμενα ἔξοδα, ἥθελεν ἀρκέσῃ πρὸς τελείαν ἀποπεράτωσιν τῶν ἔργων τῆς ἐπισκευῆς.

Περὶ τούτου λοιπὸν παρκαχλοῦμεν ὑμᾶς, ὅπως εὐαρεστήθεντες παράσχητε ἡμῖν τὰς δεούσας πληροφορίες.

Διατελοῦμεν μετὰ τῆς προσηκούσης τιμῆς καὶ ὑπολήψεως.

Ὁ Πρόεδρος καὶ ἀ. ἀ.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος

Σ. ΦΙΝΤΙΚΑΗΣ

Ὁ Γραμματεὺς

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Α. ΚΟΥΜΑΝΟΥΔΗΣ

Πρὸς τὸν Κύριον

Γεώργιον Τυπάλδον Κοζάκην

Ἀντιπρόεδρον

Χριστιανικῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας.

Ἀριθ. πρωτ.

Ἐν Ἀθήναις 16 Σεπτεμβρίου 1893.

Πρὸς τὸν Κύριον Σ. Φιντικλῆ, Ἀντιπρόεδρον τῆς
Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας.

Κύριε Ἀντιπρόεδρε,

Ἐπληροφόρηθην, ὅτι τὸ συμβούλιον τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας ἤθελε νὰ μάθῃ διὰ πόσης δαπάνης ἡδύνατο νὰ κατορθωθῇ ἡ συμπλήρωσις τῆς ἐπιδιορθώσεως τῶν μωσαϊκῶν τοῦ Δαφνίου, ὅπως ἀναλάβῃ αὕτη τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ ἔργου.

Δὲν εἶνε δυνατόν νὰ προσδιορισθῇ ἐκ τοῦ προχείρου ἀκριδῆς προϋπολογισμὸς τῆς δαπάνης ταύτης. Δυνάμεθα ὁμῶς ἐξ ἀναλογίας νὰ εὗρωμεν αὐτὴν κατὰ προσέγγισιν.

Ἐὰν ἡ ἐργασία αὕτη ἀνατεθῇ εἰς ἔμπειρον μουσειωτὴν ὡς τὸν κ. Νόβο, ἔχοντα τὴν ἀρωγὴν ἐγγχωρίου βοηθοῦ καὶ ἐνὸς ὑπηρετοῦ, ἡ ἐργασία δραστηρίως καὶ ἐπιμελῶς ἅμα ἐπιδιοκωμένη ἤθελεν ἀπαιτήσῃ χρονικὸν διάστημα εἴκοσι περίπου μηνῶν. Εὐχολον ἐπομένως νὰ προϋπολογισθῇ τὸ ἀπαιτούμενον ποσὸν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ δεδομένου τούτου. Ἡ αὕτη καὶ μεγαλητέρα ἰσως δαπάνη θὰ ἀπητεῖτο εἰς ὀλιγώτερον χρονικὸν διάστημα, ἐὰν εἰς τὸν ἀρχιμουσειωτὴν προσετίθετο βοηθὸς καλλιτέχνης ἐξ Ἰταλίας καλούμενος. Ὑπολογίζω τὴν δαπάνην εἰς περίπου 650 χρυσὰ φράγκα κατὰ μῆνα (ἄνευ βοηθοῦ ἐξ Ἰταλίας).

Ἡ συμπλήρωσις λοιπὸν τῆς ἐπιδιορθώσεως τῶν μωσαϊκῶν τοῦ Δαφνίου ἤθελεν ἀπαιτήσῃ δαπάνην ὑπερβαίνουσαν τὰ μέσα τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας.

Ἀρκεῖ ἡ παρέμβασις τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας εἰς

τὴν ἐθνικὴν ταύτην ὑπόθεσιν διὰ δαπάνης μὴ ὑπερβαινούσης τὰς 4,000 δραχμάς. Διὰ τῆς δαπάνης ταύτης ἡ Ἀρχαιολογικὴ Ἑταιρεία δύναται νὰ προσφέρῃ ἔξοχον ἐκδούλευσιν εἰς τὸ ἔθνος καὶ εἰς τὴν τέχνην, σώζουσα τινὰ τῶν ἐτοιμορρόπων ἀριστοτεχνημάτων τοῦ Δαφνίου, καὶ δίδουσα καιρὸν εἰς τὴν Κυβέρνησιν καὶ τὴν Βουλὴν ν' ἀποπερατώσωσι τὸ ἔργον.

Ἐπιτρέψατέ μοι, ἀξιότιμε κύριε Ἀντιπρόεδρε, νὰ ἐπαναλάβω ἐδῶ, ὅτι ἡ σημασία τῶν μωσαϊκῶν τοῦ Δαφνίου ἐγνώσθη ἤδη εἰς τὸν πολιτισμένον κόσμον, καὶ ὅτι ἐπομένως ἡ περίσσωσις αὐτῶν εἶνε ζήτημα ἐθνικῆς φιλοτιμίας.

Δεχθῆτε, κτλ

Ὁ Ἀντιπρόεδρος
Γ. ΤΥΠΑΛΛΟΣ ΚΟΖΑΚΗΣ

Σημ. Ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἐκθέσεων καὶ ἐπιστολῶν γίνεται καταφανές, ὅτι ἡ φιλόκαλος καὶ ἀληθῶς πατριωτικὴ παρέμβασις τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας ὑπερέβη κατὰ πολὺ τὰς εὐχὰς τοῦ ἡμετέρου Συλλόγου. Ὅθεν εἰς τὴν Ἀρχαιολογικὴν Ἑταιρείαν μεγίστη θὰ ὀφείλεται πάντοτε χάρις διὰ τὴν σωτηρίαν τῶν λειψάνων τῶν μωσαϊκῶν τοῦ Δαφνίου.

